

Med revijami

„Zvonček“, list s podobami za slovensko mladino, je nastopil svoje VI. leto. „Zvonček“ pod skrbnim vodstvom gospoda E. Gangla od leta do leta vidno napreduje. Ljubezen do naše dece zahteva, da pridno podpiramo list, ki mu je glavni namen, blažiti mlada srca, bodriti jih k lepemu in dobremu ter polniti jih z nedolžnim veseljem. Velika je požrtvovalnost, s katero vrši „Zvončekov“ urednik svojo ne baš lahko nalogo, in od srca želimo, da bi si priborila ta požrtvovalnost ono priznanje, ki ga zasluži. Nobena slovenska hiša, kjer je šolska mladež, bi ne smela biti brez tega najboljšega našega mladinskega lista!

„Omladina“. To lepo uspevajoče glasilo narodnoradikalnega dijaštva prinaša tudi leposlovne priloge, ki jih z veseljem pozdravljamo, ker je videti, da se porajajo novi talenti.

„Učiteljski Tovariš“ se je izpremenil z novim letom v tednik in je nastopil obenem svoj petinštirideseti letnik. Vrlemu glasilu upravičenih teženj jugoslovanskega učiteljstva želimo najlepših uspehov!

„Nada“, prvi slovenski list za leposlovje, pouk in zabavo v Ameriki. To je naslov in obenem smer novemu slovenskemu listu, ki ga smatramo za dokaj važen pojav v življenju naših bratov v Ameriki. Prva številka tega lista, ki je izšla v decembru 1904, prinaša sicer same prevode iz angleščine, a nadajamo se, da mu sčasoma tudi izvornih prispevkov ne bo nedostajalo. Cena listu za Evropo je: za celo leto K 10, za pol leta K 5. Uredništvo in upravništvo: Jos. Poljanec in Iv. Mulaček, 702 Hoomis Street Chicago, Ill.

„Tamburica“ je naslov hrvaškemu tamburaškemu zborniku, ki ga izdaje in urejuje že drugo leto g. Janko Stjepušin v Sisku. Temu je pošiljati naročnino, ki znaša na leto 8 K. „Tamburica“ prinaša razen poučnega in zabavnega čtiva vsako pot po najmanj eno tamburaško partituro.

Splošni pregled

† Ivan Nep. Resman. Po kratki bolezni je umrl dne 5. januarja v Ljubljani gospod Ivan Nep. Resman, umirovljeni postajni načelnik južne železnice, pesnik in velik rodoljub slovenski. Z rajnikom smo izročili materi zemlji človeka, kakršnih, kar se tiče značaja in iskrene ljubezni do naroda, žal, ni preveč med nami. Mnogo bridkega je užil v življenju kot kazen za neustrašenost, s katero je kazal svoje narodno mišljenje, celo v pregnanstvo je moral, a vse to ga ni izpremenilo, niti mu skalilo dobre volje ali veselja do pesnikovanja. Njegove pesmi so izšle večinoma v „Ljubljanskem Zvonu“. Najboljše od teh je odbral ter jih izdal pod naslovom „Moja deca“. Pripravljal se je, da izda tudi še drugi zvezek. Ko je v svoji zadnji, v „Ljubljanskem Zvonu“ natisnjeni pesmi pozival smrt, da naj stopi bliže k njemu, če je prišel njegov čas, pač ni mislil, da se mu bela žena tako naglo odzove, da bi se moglo skoro zdeti, da je v tajni slutnji spesnil one vrste. Po čemer se je rajni Resman posebno odlikoval, je to, da svojega rodoljubja ni kazal samo v be-